

GHSS PADINHARATHARA

ആശംസ

ഇന്ത്യാഹിം എ വി. PTA പ്രസിഡണ്ട്

നവകേരള സൃഷ്ടിയിൽ ആണ് നാം. ആയതിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പങ്ക് വളരെ നിർണ്ണായകമാണ്. വിദ്യാർത്ഥികൾ നവകേരള സൃഷ്ടി എന്ന ദൗത്യം ഏറ്റെടുത്തു നടപ്പാക്കുമ്പോൾ ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ പിന്തുണ അവശ്യ ഘടകം തന്നെയാണ്. അതിൽ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നതാണ് വിവരസാങ്കേതികവിദ്യ. ഈ മേഖലയിൽ നമ്മുടെ സ്കൂളിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് യൂണിറ്റ്, കുട്ടികളുടെ സർഗ്ഗവാസനകളെ ഡിജിറ്റലൈസ് ചെയ്ത് "ടാലൻറ്" എന്നപേരിൽ ഒരു ഇ-മാഗസിൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു എന്ന് അറിയുന്നതിൽ ഏറെ സന്തോഷമുണ്ട്. ശ്രമകരമായ ഈ ഉദ്യമത്തിൽ പങ്കാളികളായിട്ടുള്ള എല്ലാവരും അഭിനന്ദനം അർഹിക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സർഗ്ഗശേഷിയും സാങ്കേതികവിദ്യയും കൈകോർത്ത് രൂപം കൊടുക്കുന്ന ഈ ഉദ്യമത്തിന് എല്ലാവിധ ആശംസകളും നേരുന്നു.

ആശംസ.....

ബിജു കുമാർ പി

പ്രിൻസിപ്പൽ, GHSS പടിഞ്ഞാറത്തറ

അറിവിന്റെ അനന്ത വിഹായസ്സിൽ കുരുന്നു ഭാവനകൾ അക്ഷരങ്ങളുടെ ചിറകു വിടർത്തി സീമകൾ ഇല്ലാതെ പറന്നുല്ലസിക്കട്ടെ. അജ്ഞാനമാകുന്ന അന്ധകാരത്തിൽ നിന്നും വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിലേക്ക് അനസ്യൂതം ഒരു വിസ്മയയാത്ര തീർക്കാൻ നമ്മുടെ പ്രതിഭകൾക്ക് ഈ മാഗസിൻ പ്രചോദനമാകും. അനുഭവം മാറുന്ന ഇന്നിന്റെ ലോകത്ത് ഇന്നലെയെ മറക്കാതിരിക്കാൻ കാലത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ചാർത്തുന്ന ഒരു കൈയ്യൊപ്പ്. ചെറു മുക്കളങ്ങൾ ഓരോന്നും വിടർന്ന് നിറകസുമങ്ങളായി സൗരഭ്യം പകരട്ടെ. സദുദ്യമങ്ങളു വിജയങ്ങളാക്കി മാറ്റാൻ നാമോരോരുത്തരും പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാണ്. നിറഞ്ഞ ഭാവുകങ്ങൾ.....

MESSAGE

Tessy Mathew, Headmistress

Dear students, You are the nation builders. You are the movers of technology. You are agents of change. The knowledge that you will gain, the technical skills that you will learn to apply, the fine qualities that you will imbibe will be the major contribution to the society.

Art helps to bring out the beauty of life in its noblest forms. It elevates the beautiful spirit of life for everyone to see and enjoy. Such a spirit silently convey the message of love, humour, affection and peace.

I appreciate the leaders, Little Kites unit of our school for inculcating creative thinking in students. My best wishes for these creative footsteps in digital technology, becoming a huge success.

ഓലൻ്റ്....

അനല്പമായ ആഘോഷമുണ്ട്
വിവരസാങ്കേതികവിദ്യയുടെ
തോളിലേറി കഞ്ഞി പട്ടങ്ങളുടെ ഈ
ഭാവനാസഞ്ചയം, ഒട്ടേറെ പരിമിതികളുടെ
പാരവ്യതയിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകൃതമാകുമ്പോൾ..

ഗണപരമല്ല ഗുണപരമായിരുന്നു ഇതിന്റെ സൃഷ്ടി പഥത്തിലെ ശ്രദ്ധ.
വിഭവസമൃദ്ധമാണെന്ന അവകാശവാദമില്ല. ഇത്തിരിയുള്ളത്
സ്വാഭിഷ്ടമാക്കാൻ, കെട്ടിലും മട്ടിലുമെല്ലാം
നീതിപൂലർത്താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. സർഗ്ഗവാസനകൾക്ക്
വിടർന്നു പറക്കുവാൻ ഇന്ന് ഒരപാഠമുണ്ട് നൂതന
പന്ഥാവുകൾ. എഴുത്ത് ജ്യോതികളും അനന്തമായ
ഇൻ്റർനെറ്റ് പ്രപഞ്ചവും അതിലെല്ലാമുപരി അനുഭവനം
കുതിക്കുന്ന എണ്ണമറ്റ നവസാങ്കേതിക സാമൂഹ്യമാധ്യമങ്ങളും
അവസരങ്ങളൊരുകെ കൈ മാടി വിളിക്കുകയാണ്.
കഴുമാര സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് ചിറകു കുരുക്കുന്ന,
എത്തിലുമേതിലും കഴുതുക തുളുമ്പുന്ന ഈ പ്രായത്തിൽ
സ്വന്തം ഭാവനാസ്യപ്ലങ്ങൾ ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ
നിറയാർത്തണിഞ്ഞ് ചമഞ്ഞൊരുങ്ങി നിൽക്കുന്നത്
കാണാനും കൊതിയുണ്ടാവും. ഒത്തിരി സുന്ദരിയായ
ഈ കുഞ്ഞു ' ഓലൻറിനെ ' താലോലിക്കാനായി
സസന്തോഷം.. സ്വാഭിമാനം.. സവിനയം നിങ്ങളുടെ
കൈയേൽപ്പിച്ചു തരികയാണ്.

പത്രാധിപസമിതി.

അംഗങ്ങൾ

യൂണിറ്റ് അംഗങ്ങൾ - ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സിന്റെ തന്നത് യൂണിഫോമിൽ

Editors

പത്രാധിപസമിതി

Tessy Mathew (Headmistress)

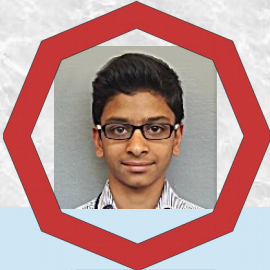
M G Unni (Kite Master)

Athulya Ajeendran (Student Editor)

Ambili C (Kite Mistress)

Sheharan

Adarsh U Kite Leader

Misba Sherin

Muhammad Shahil

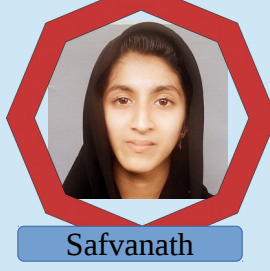
Muhammad Bishar

Athil Nissan

Athul Krishna

Safvanath

Aswin

+

“ ടാലന്റ് ”

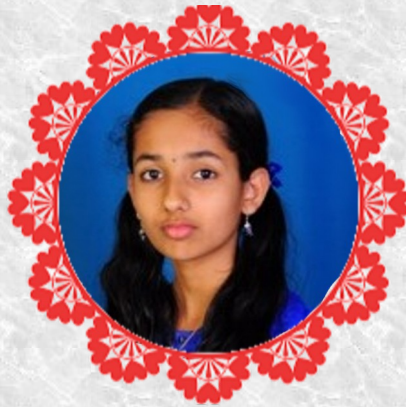
ബുക്ക് ഓഫ് ടൈറ്റിൾസ്.....

മധുര നൊമ്പരങ്ങൾ	കവിത	ഗൗതമി എസ്	2.
കണ്ണീരിന്റെ അണ പൊട്ടുമ്പോൾ	കഥ	അനഘ മോൾ ഭാസ്കർ	5.
അസ്തമയം	കവിത	ആവണി പ്രസാദ്	8.
Nature of nature	Essay	Athulya Ajeendran	11.
പ്രഭാത പ്രകൃതി	കവിത	മുഹമ്മദ് കെ	14.
വിഹാലത	ഡിജിറ്റൽ പെയിന്റിംഗ്	മുഹമ്മദ് ഷഹീം	15.
दिल	कविता	अम्बिली सी	16.
അകലുന്ന വസന്തം	കവിത	അഭിന ബിജോസ്	17.
तेरी वजह	कविता	गौतमी एस	21.
ചിത്ര രചനകൾ	ജലശാലം	ആദർശ് & സജൻ	24.
മഴ തന്ന മേൽവിലാസം	കവിത	പ്രീത ജെ പ്രിയദർശിനി	26.
ഒറ്റയിതൾ പൂവ്	കവിത	ആദർശ് യു	28.
Arrival of silence	Poem	Sayanth P Raj	30.
കാഴ്ച	ഡിജിറ്റൽ പെയിന്റിംഗ്	മുഹമ്മദ് ഷഹീം	33.
	നന്ദിയുടെ ഒരു വാക്കു കൂടി.....		34.

മധുരനൊമ്പരങ്ങൾ

കവിത

അർമശൂന്യതയുടെ
നിശ്ശ്വാസമായ ആഴങ്ങളിൽ
ഏതോ നിധി തേടി-
യിറങ്ങുകയാണ്.

ഗൗതമി.എസ്-10 E

പടിയൊഴുകുന്ന
വാക്കുകളെ
വാശാനങ്ങളാൽ
തന്നിലേക്കടുപ്പിക്കുന്ന
കടൽ,
അവളെ
നിസ്സഹായയാക്കുന്നു.

പനന്നടന്ന
നെഷ്യാവകാശങ്ങളുടെ ചിറക്
ഏതോ
വാളുകളാൽ
വിഴിഞ്ഞപ്പെടുന്നു.

വിശ്വാസങ്ങളിലെ വൈവിധ്യം
വിലോധാഭാസങ്ങളായി
ലെയിൽ
ചെന്നിടിച്ചു നിൽക്കുന്നു.

പാനിനടക്കേണ്ട പുന്നാറ്റുകൾ
കാലഘട്ടത്തിന്റെ
പുഴുവായ് തന്നെയും
ഇലകളെ
പ്രണയിക്കുന്നു.

അഹങ്കാരത്തിന്റെ
ആർപ്പുവിളികൾ
ചക്രങ്ങൾക്കിടയിലേക്ക്
അതിവേഗം...

ഞാൻ ഒത്തിരി ശ്രമിച്ചു,
 ഫേകട്ടെ,
 എല്ലാ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും
 ഞാനെന്റെ
 പുനഃതോടിനുള്ളിൽ
 അടക്കി,
 ഒതുക്കി,
 ചുരുട്ടി വെച്ചിരിക്കുന്നു,

അതൊരിക്കൽ,
 നിർജീവമാകും
 ഖ്യൂരനൊമ്പരങ്ങളുടെ
 ലാളനയും
 അർത്ഥശതായ
 ജീവിതങ്ങളേകിയ
 ചുട്ടശ്വാസത്തിന്റെ
 പൊള്ളച്ചുരേറ്റ
 അതിനെ
 ഈ സമൂഹമെരിക്കൽ
 കണ്ടെടുക്കും;

സാർഥകമായ ജീവിതത്തിന്റെ
 ശുഭകരമായ
 ശംഖധ്വനി
 ഈ ലോകമെക്കെ
 വ്യാപിക്കട്ടെ...

+

കണ്ണീരിന്റെ അണപൊട്ടുമ്പോൾ

കഥ

അനഘമോൾ ഭാസ്കർ- 9 E

അവളുടെ കണ്ണുകൾ കണ്ണീർതൂവി കവിളിലൂടെ ചെിച്ചിറങ്ങുകയാണ്. ആ കണ്ണുകളിൽ പ്രഞ്ച നശിച്ച യുവത്വത്തിന്റെ വേരുകളുണ്ടായിരുന്നു. അടുത്തുള്ള പുഴയോരത്തിൽ വെള്ളാരം കല്ലുകൾ തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട നദിയെ കൂടുതൽ വർണശലഭമാക്കിയിരുന്നു. മനസ്സിന്റെ വിങ്ങലുകൾ നദിയോട് പറയുന്ന അവൾക്കിനി തന്റെ മനസ്സിനെ ശാന്തമാക്കാൻ ആ നദി ശാന്തമായി,കളിർത്ത മണിതെന്തന്നെ നൽകി പ്രവഹിക്കില്ല. ഇവൾ കരയുന്നത് തന്റെ സങ്കടങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന നിശബ്ദയാർന്ന കൂട്ടുകാരിയായ പുഴയക്കവേണ്ടിയാണ്. വിഹ്വായസിന്റെ നിലിമയിൽ അവൾ വീണ്ടും ചെന്നായ് കണ്ണുകളെടുത്ത് അണപൊട്ടിയൊഴുകുന്ന തന്റെ കണ്ണുകളെ ഇനിയും കരയതെന്ന് മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിലും ഭിത്തിനിറയുകയാണ് . ഇന്നോ നാളെയോ... അവളുടെ കിടപ്പടം കറേ കഴിയുമ്പോൾ ഭൂതകാലത്തിന്റെ നൊമ്പരങ്ങളിൽ മാത്രം അവശേഷിക്കും.

മോളെ... ഫാറൂ... നീ ഇത് എന്ത് എടുക്കുവാ.. വേഗം വന്നോടേ ദേ ആപ്പിസംമാർ വന്നിരിക്കണം". അതു കേട്ടപ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണിൽ കണ്ണീർ ആയിരുന്നില്ല. കടുത്ത രോഷം ഉയർത്തുന്ന തീച്ചലുകൾ ആയിരുന്നു.

'ആരേലും വന്നോട്ടെ...അയ്ക്ക് നിന്നൊന്നു അമ്മ പോയാമതി.' കണ്ണുനീർ തുടച്ചുകൊണ്ട് നിന്നും അവൾ തന്റെ നിശബ്ദ സൂഹൃത്തുനിന്നെ കാണാൻ കാതോർക്കാൻ ഓടിയകന്നു.

"ഹലോ..... നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ ഈ പുഴ യോരത്ത് ഉള്ള വിട്ടുകൾ ഒഴിഞ്ഞുപോകണമെന്നു്. ഇവിടെ ഒരു അണക്കെട്ട് വരാൻ പോകുന്നു അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഇവിടം ഒഴിയുക"

"ആരേലും വന്നോട്ടെ...അയ്ക്ക് നിന്നൊന്നു അമ്മ പോയാമതി." കണ്ണുനീർ തുടച്ചുകൊണ്ട് നിന്നും അവൾ തന്റെ നിശബ്ദ സൂഹൃത്തുനിന്നെ കാണാൻ കാതോർക്കാൻ ഓടിയകന്നു.

"ഹലോ..... നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ ഈ പുഴയോരത്ത് ഉള്ള വിട്ടുകൾ ഒഴിഞ്ഞുപോകണമെന്നു്. ഇവിടെ ഒരു അണക്കെട്ട് വരാൻ പോകുന്നു അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഇവിടം ഒഴിയുക"

"സാറമ്മയെ എനക്ക് ഒരു മോട്ട്. എന്തിനാ ആ പുഴ നശിപ്പിച്ച് ഇങ്ങു് പറയുന്നതു്. ഞങ്ങൾ എട്ടു പോകാനാ" "നിങ്ങൾക്ക് സർക്കാരിൽനിന്നും എന്തെങ്കിലും പ്രതീക്ഷിക്കാം.. ഓക്കേ ഞങ്ങൾ വേണ്ടതു് പറഞ്ഞു്". അവൾ കൂരയിൽ നിന്നും നടന്നു. പാറ്റ അവൾ തന്റെ

കൂട്ടുകാരിയുടെ ജീവസുന്ദര വെള്ളം കൈക്കമ്പിളിയിൽ കോരിയെടുത്ത് വരണ്ടുണങ്ങിയ മുഖം കഴുകി. ആ കൈകടന്ന വെള്ളം അവളെ ചുംബിക്കും വിധം താൻ മരിക്കുകയാണെന്നു് മൗനമായി മൊഴിയുന്നതുപോലെ അവൾക്കു തോന്നി.

നാളെ നീ ശാന്തമായി ഒഴുകും നിന്റെ ഒഴുക്കിന് താളമിട്ടു കൊണ്ട് ഇന്നി ഞാൻ ഉണ്ടാവില്ല. നീ മരിച്ചാൽ ഞങ്ങളും വഴിയധാരമാകും നമ്മളെ നശിപ്പിക്കാൻ എന്തു തെറ്റാ...എന്തു തെറ്റു് നാം ഇവരോടൊക്കെ ചെയ്തുതു്. അണക്കെട്ട് വരാൻ പോന്നു പോലും. അപ്പോൾ അതത്ര വലിയതൊന്നുമല്ല..... ജീവൻ.

സ്നേഹത്താൽ നിറഞ്ഞ ഒരു ഹൃദയവും, മറ്റുള്ളവരെ കേൾക്കാൻ തയ്യാറുള്ള ഒരു ചെവിയും, മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കാൻ തയ്യാറുള്ള ഒരു കൈയുമാണ് ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഏറ്റവും ഉപകാരപ്രദമായ ആസ്തികൾ അല്ലാതെ അറിവ് നിറഞ്ഞ ഒരു ശിരസ്സല്ല.

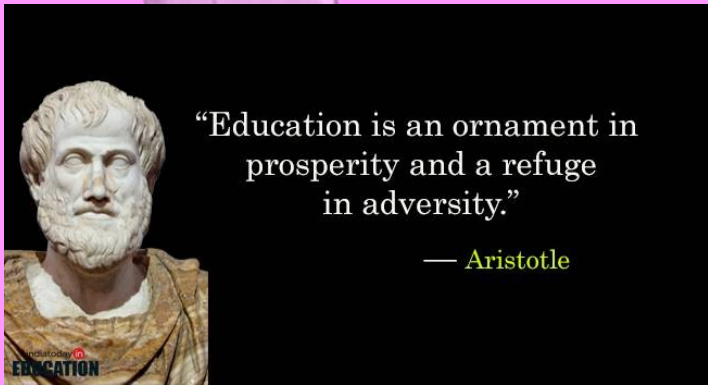
അബ്ബൂൾ കലാം

എനിക്കിപ്പോ പറയാനൊന്നും ആരമില്ല. നിന്നോടല്ലാതെ ആരോട് ഞാനിത് പറയാ. എനിക്ക് പേടിച്ചാ നീയെൻറെ കൂട്ടുകാരിയാണ്... ഒരിക്കലും മരിക്കാത്ത എൻറെ കൂട്ടുകാരി. അവളുത് പറയുമ്പോൾ വെയിലിനെ കാഠിന്യം കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വന്നു. സായന്ത പ്രഭയിൽ മഞ്ഞു മൂടിയ താഴ്വാര പോലെ അവൾ മങ്ങിയ വെട്ടം മാത്രമായി അവശേഷിച്ചു.

അവൾ മെല്ലെ മെല്ലെ നിരാലംബയായി തന്റെ ഗൃഹത്തിലേക്ക് നടന്നു. അന്നു നദി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോഴും അത് ശാന്തമായിരുന്നു. നിലവ് പെയ്യുന്ന ആ രാത്രിയിൽ പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ വിടവാങ്ങി. തന്റെ നാടിനേയും ഓളങ്ങളിൽ തട്ടി പ്രതിഫലിക്കുന്ന പുഴയേയും ഓർത്തോർത്ത് അവൾ കരഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. അവൾക്ക് കണ്ണ് കാണാൻ മാത്രം ഉള്ളതായിരുന്നു... കരയാനും വേണ്ടിയിരുന്നു. തന്റെ ജീവിതം ഒരു പുഴപോലെ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവസാനം രാത്രി ഏതോ യാമത്തിൽ തന്റെ കാലുകൾ പുഴയിലേക്ക് വലിച്ചു നടന്നു. പുലർച്ചെ ഒരു വാർത്ത വന്നു.

പുഴയിൽ ഒരു ശവം പൊങ്ങിയിരിക്കുന്നു അത് അവൾ ആകാതിരിക്കാം. അവളും പുഴയും ഒന്നായി മാറിയിരിക്കാം. നാളെയും കണ്ണീരുകൾ ബാക്കിവെക്കാതെ ജീവിതസുഖമായി ഒരു തേങ്ങൽ.. അവൾ പൊലിഞ്ഞു.

അസ്തമയം

കവിത

ആവണി പ്രസാദ് 10 A

മിന്നാമിനങ്ങിന്റെ
 നറുങ്ങുവെട്ടും, ലോകത്തിന്
 മഹിമയാണെന്ന്
 രാത്രി മനസ്സിലാക്കിയത്
 സൂര്യന്റെ ഹാജർ
 രേഖപ്പെടുത്താതായപ്പോൾ
 പാതിവിരിഞ്ഞൊട്ടിന്റെ
 സുന്ദരമായ പുഞ്ചിരി
 മറ്റു പൂക്കൾ ശ്രദ്ധിച്ചത്
 വാക്കുകളിലെ രക്തക്കറ
 ചുവരിൽ പതിഞ്ഞപ്പോൾ
 ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ
 നിസ്സഹായതയോടെ
 സഹലമാകാത്ത സ്വപ്നങ്ങളുമായി
 നിൽക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കലെങ്കിലും
 ആഗ്രഹിച്ചു,
 " വർഗീയത തുലയട്ടെ"

+

“ ടാലന്റ് ”

പക്ഷേ ഹൃദയത്തിന്
 മുഴുപോരെയ് അറിഞ്ഞില്ല
 ഉയരങ്ങളിലേക്ക് പറക്കുന്ന
 പക്ഷി,
 തന്റെ ചിറകുകൾ തളരുന്ന
 അസ്വസ്ത അറിയാതെ
 മുന്നോട്ട് നീങ്ങി
 സ്റ്റോപ്പിങ് പോയിന്റിലെ
 ചുവന്ന റിബൺ പൊട്ടിച്ചു
 മീനകളുമായി സല്ലപിച്ച്
 ഒഴുകാൻ ആഗ്രഹിച്ച പുഴ
 കുറച്ചു നിമിഷം
 തെക്കിനെ മുഖം കാണിച്ചു
 ദിക്കറിയാതെ നീങ്ങിയതിനാൽ
 ഭാവി, സ്വർഗീയതയുടെ
 പ്രാധാന്യം അറിഞ്ഞില്ല.
 തുടർച്ചയായി എഴുതിയ പേന
 മഷിയില്ലാതെ തുടരുന്നപ്പോൾ
 കടലാസ് പ്രക്ഷോഭിച്ചു
 കാരണം അക്ഷരങ്ങൾക്ക്
 അർഹിച്ച പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചില്ല.
 പറക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ച കോഴിക്കുഞ്ഞിനെ
 നാണിയെടുത്ത പരുന്ത്
 ചുവരുകൾക്കിടയിലെ
 കറുത്ത കൈകളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

കൃഷ്ണമണി നഷ്ടപ്പെട്ട കണ്ണ്
 വെന്തുനീറി ചാരമാകുമ്പോൾ
 അവർ അറിയുന്നില്ല, അവൻ
 വാനോളം ഉയർന്ന്
 നക്ഷത്രമായി ജ്വലിച്ചുനിൽക്കുന്ന
 ദേവ രഹസ്യം
 സ്വാർഥത പകർച്ചവ്യാധി
 ആയിരിക്കണം
 കരുക്കൾ നീക്കിയ സ്വാർത്ഥൻ
 രാജ്യവും സംസ്കാരവും
 വെട്ടിപ്പിടിച്ചു.
 ഉടവാൾ നഷ്ടപ്പെട്ട രാജാവിനു
 രാജ്ഞിക്കും,
 അലങ്കാരമായ ഭീതിയും, ഏങ്ങലും
 ചന്ദ്രഗ്രഹണ സമയത്തെ
 പ്രകൃതി നിശ്ചലതയെ സൂചിപ്പിച്ചു
 പ്രത്യാശയുടെ കവാടത്തെ
 പറമ്പിലെ ആറടി സ്വർഗം
 മാടി വിളിക്കുമ്പോൾ
 ബുദ്ധിയുള്ള മനുബുദ്ധികൾ
 മനസ്സിലാക്കിയില്ല
 അസ്സമയമില്ലാത്ത
 സൂര്യന്റെ കഥ.

The 'nature' of Nature

Essay

Athulya Ajeendran- 9.A

Finally , Nature started to return everything (harmful intervention) man had put in. The days passed are still like a

nightmare full of thunder and lightning in a rainy season. 2018, months of June and July were the days which we can never forget . Many of our 'soulmates' washed away in the flood . Many families lost their 'anchors'. Kerala shock- struck for days.

Kerala had many loses in 2018. At first, we feared we could not survive this disaster. Many houses and buildings were drenched off in the flood. We all were the victims or witnesses of this calamity faced by Kerala. For many days, it was a scene of tragedy everywhere. Many people lost their houses and all their Investments. Many of them lost their families.

The flood adversely affected Kerala and cut off its transport and had a face to face encounter with death and epidemics. many people's sacrifices, especially the timely intervention of fishermen of Kerala, People from other states and Nations helped us a lot. Many of them sacrificed their lives !Government started relief camps in many places. With the use of Social media like Facebook, Whats App people, especially young generation, actively participated in rescue operations.

Everywhere people were requesting for help. In lifeboat, helicopters and using other resources people saved each other. without food and water including children and aged people, everyone was asking for help. As the water level increased many places in hill valleys came under the water.

All these reactions came because of our actions to nature. As Newton's third law says, 'every action has equal and opposite reaction', every actions we did to nature is reacted to us. We make buildings by destroying fields which are the extra storing stores of water of Earth. We closed the mouth of Earth with 'concrete forests' where once earth absorbed water . We threw plastics everywhere, some of water resources of Earth came to an end.

Now, Kerala is coming back slowly to its earlier status. With the continuous support of everyone, including not only Keralites also others from other states and Nations, we won the flood with coordination and equality. There were no caste and religion for helping others. No one goes backward in rescue activities everyone rushed for the to the relief camps many food kits and stationery items came.

പ്രഭാത പ്രകൃതി

കവിത

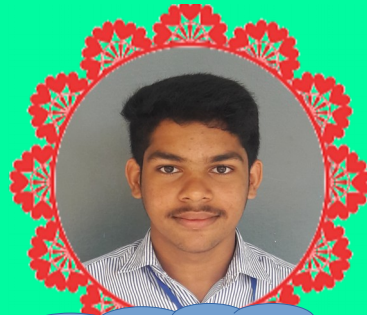
മുഹമ്മദ് .കെ

പ്രഭാതം ഒരു തണുത്ത
 തൂണികൊണ്ട് എന്നെ അണച്ചു കൂട്ടി
 സത്യമാണ് സ്നേഹമാണ്
 എൻ പ്രകൃതി.
 പ്രഭാതവും വിഷാദങ്ങളും
 ശരങ്ങളും പൂക്കളും
 എൻ മനസ്സിനെ തഴുകാൻ തേടിയെത്തി
 കാത്തിരിക്കാം ഓർത്തിരിക്കാം
 ആ പ്രഭാത പ്രകൃതിയെ
 തഴുകാൻ എൻ ഹൃദയം തുടിക്കുന്നു
 വഴിയോരങ്ങളിൽ കാത്തുനിൽക്കുന്ന
 എൻ സഖിയെ പോലെ
 എന്നെ കാത്തിരിക്കുന്ന സുന്ദരമാം
 പ്രകൃതിയെ....

+

വിശ്വലത

ഡിജിറ്റൽ പെയിന്റിംഗ്

മുഹമ്മദ് ഷഹീം 10 A

दिल

हिन्दि कविता

अम्बिली सी

हैस्कूळ अध्यापिक (हिन्दि)

प्रेम भरा सागर है तू !
 अशांत लहरें है तेरा !
 दूत पवन है तेरा,
 यादें सखा है तेरा ।
 पवन की बातें सुनने में
 सखा के साथ चलने में
 लपट बन जाता है तू.....

അ ക ലു ന വ സ ന്നം

കവിത

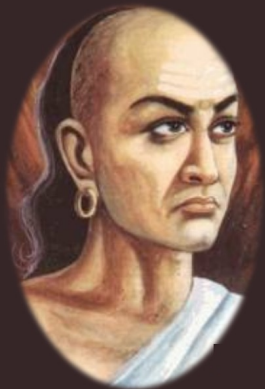

അഭിന ബിജോസ് 10-A

വന്നു ചേരുന്നതിനു
 ആശം വച്ചിരുന്നു
 ആർത്തുല്ലസിക്കുവാനുള്ള
 ആ വസന്തനാൾ,
 ഭാഗ്യമെന്നെന്നും
 കരുതിയിരുന്നു
 ഭാഗ്യം പോൽ
 വരാനിരുന്ന ആ സുഗന്ധനാൾ,
 ചേർത്തിണക്കിയിരുന്നു
 സഹയാത്രികരെല്ലാം,
 കരുതിയിരുന്നു ഊമ്പേ
 കൂടെ കരുതേണ്ടവരും.

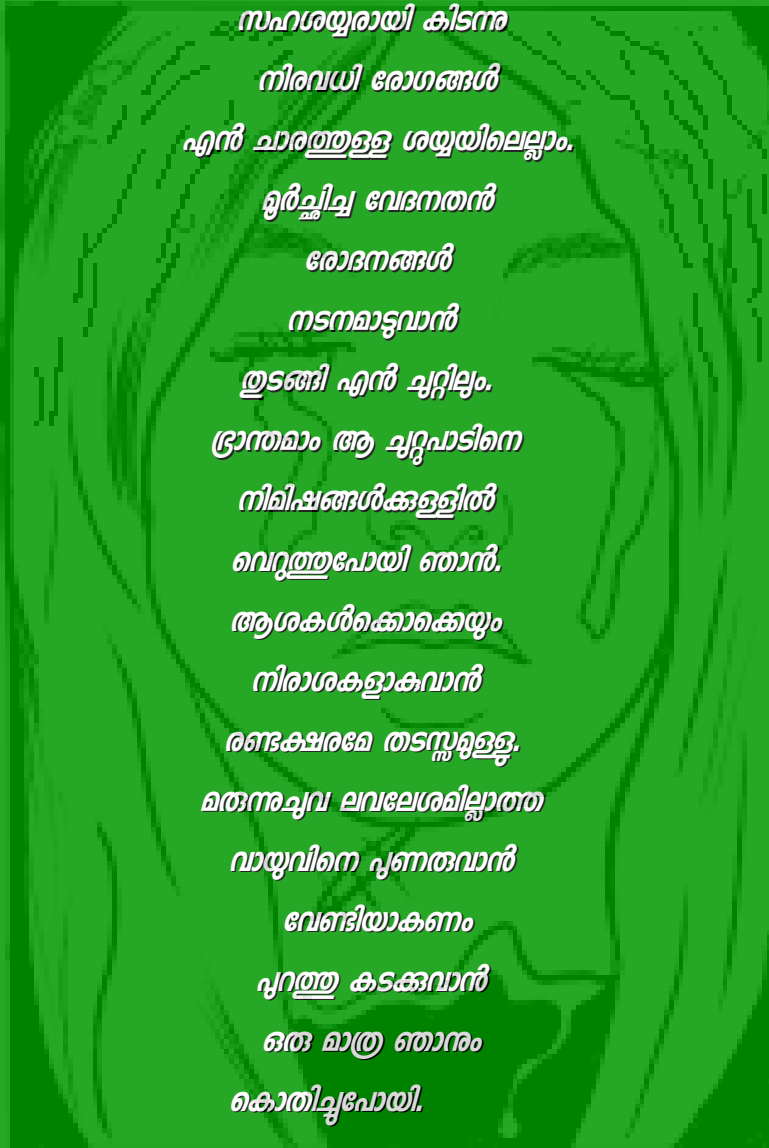
സാധിച്ചില്ല പക്ഷെ നിൽക്കുവാനല്ലാതെ,
 ദുർബലയാമെന്നിരിക്ക
 അകലുന്ന വസന്തം
 തൻ മുനിൽ.
 ആശുപത്രി മുറിയുടെ
 നാലു ചുവരുകൾക്കിടയിലായി
 തളം കെട്ടിക്കിടക്കുന്നുവെൻ
 മോഹങ്ങളെല്ലാം.

സിറിഞ്ചിനും മരുന്നുകമ്പികൾ-
 ക്കുമിടയിൽ ഞെരുങ്ങിയമരവാ-
 നായിരുന്നു പാവമെൻ
 മോഹത്തിൻ വിധി.

"Education is the best friend.
 An educated person is
 respected everywhere.
 Education beats the beauty
 and the youth."

Chanakya

സഹശയ്യരായി കിടന്നു
 നിരവധി രോഗങ്ങൾ
 എൻ ചാരത്തുള്ള ശയ്യയിലെല്ലാം.
 മുർച്ഛിച്ച വേദനതൻ
 രോഗനങ്ങൾ
 നടന്നമാടുവാൻ
 തുടങ്ങി എൻ ചുറ്റിലും.
 ഭ്രാന്തമാം ആ ചുറ്റുപാടിനെ
 നിവിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ
 വെറുത്തുപോയി ഞാൻ.
 ആശകൾക്കൊക്കെയും
 നിരാശകളാകുവാൻ
 രണ്ടക്ഷരമേ തടസ്സമുള്ളൂ.
 മരണചുവ ലവലേശമില്ലാത്ത
 വായുവീനെ പുണരവാൻ
 വേണ്ടിയാകണം
 പുറത്തു കടക്കുവാൻ
 ഒരു മാത്ര ഞാനും
 കൊതിച്ചുപോയി.

ചാരത്തെയ്യ വസന്തം

അകന്നെങ്കിലും

ദ്രാന്താനന്ദരീക്ഷത്തെ

വേർപിരിഞ്ഞതിൽ

ഉണ്ടായി ആപ്തം

തെല്ലെന്നിൽ.

മനക്കോട്ട നമ്മെ

ചതിച്ചിട്ടുമെന്ന

സത്യം പഠിച്ചു ഞാനാ

നാലു നാളിനുള്ളിൽ

ചേർത്തിണക്കിയവരുടെ

ഉല്ലാസവർണ്ണനം

ഔഷധിയെക്കാളും

ഊർജ്ജസ്വലം.

ബോധമായി ഒന്ന്-

ജീവിച്ചു തീർക്കുവാൻ

പ്രയാസം വിളമ്പുന്നത്

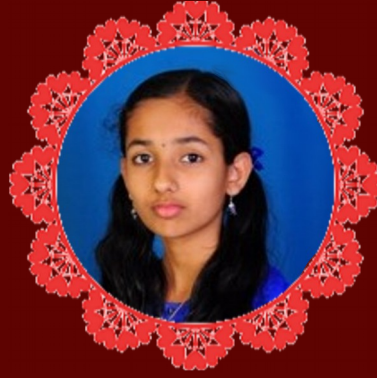
ഭാവി കാലങ്ങളല്ല ,

ഇന്നുകൾ മാത്രം.

तेरी वज़ह

कविता

गौतमी एस-10-E

पेड़ की छायाघर के पास
सुंदर से सुंदर उड़ते वक्त
हे मनुष्य,
तूने क्या किया?
खेतों की हरियाली
सड़कों के पास
सुंदर से सुंदर हंसते वक्त

तूने क्या किया?
 मिट्टी के अभिमान
 गिरियों के रूप में
 बड़े बड़े होकर देखते वक्त
 हे मनुष्य,

तू.....
 सर्व जंतुओं को
 सामान सृष्टि करते
 ईश्वर के प्रीति मिलने के लिए
 हे मनुष्य
 तूने क्या किया?
 अंत में,
 तुम्हारा बसना,
 तुम्हारा बांग्ला
 तुम्हारा झूठ,
 भागकर आते पानी
 के पास
 जाते वक्त,

तेरे समान
मनुष्य के पास
एक कमरे में
सोते वक्त,
तू समझा था.....
लेकिन,
पास सोनेवालों की
चेहरा देखो,
अब बोलो,
" तेरी वज़ह से..... "

ചിത്രരചനകൾ

മഴ തന്ന മേൽവിലാസം

കവിത

പ്രീത രജ പ്രിയദർശിനി

ഹയർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ അധ്യാപിക (മലയാളം)

മഴ പറഞ്ഞുതീർത്ത കഥകൾക്ക്
ജീവിതത്തിന്റെ മേൽവിലാസമുണ്ട്
കണ്ണനീരിന്റെ ഉപ്പുറവകൾ കലർന്ന
ശോകത്തെ തിരിച്ചെടുക്കാനാകാതെ
കടൽ കരയുകയാണ് ഇപ്പോഴും
അതെ കരയിൽ ഒറ്റയ്ക്ക് നിർത്തി
കരയിപ്പിക്കുകയാണ് പിന്നെയും.

മഴ കൊണ്ടുപോയ വീട് തേടി
നടക്കുന്നുണ്ട് അച്ഛൻ.
നിർത്താതെ പെയ്ത മഴ,
തീമഴയായി ഉറഞ്ഞാടി പരിഭവമില്ലാതെ
പടീയിറങ്ങിപ്പോയി.

അടയാളമേ ഇല്ലാതെ പുഴ നാവുകൾ
കടത്തിക്കൊണ്ടുപോയതിൽ
അമ്മയുടെ മിച്ച സമ്പാദ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

+

ഒളിപ്പിച്ചു വെച്ച നാണയത്തുകൾ,
ചിറകിൻ പള്ളയിൽ ചേർത്ത് -
വളർത്തിയ നാലഞ്ച് കോഴിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ
അടുക്കള മുറ്റത്തെ ചീരത്തണ്ടുകൾ
അങ്ങനെ പലതും..

ഉപ്പിലിട്ടും ഉറ കൂട്ടിവെച്ചും
നനച്ചെടുത്ത സ്വപ്നങ്ങളിൽ ചിലതും
അതിരൂ വിട്ടോടിയ രണ്ട് ഓട്ടുപാത്രങ്ങൾ
ഒറ്റക്കുതവിന്റെ പിന്നിൽ ഒളിച്ചിരുന്ന-
രാകിത്തളർന്ന ചിലവ,
രണ്ട് റബ്ബർ ചെരുപ്പുകൾ എല്ലാം
തെക്കേപ്പുറമ്പിന്റെ അതിരിൽ ഇരുന്ന്
പരിചയം പുതുക്കി..

അവയെല്ലാം വീണ്ടെടുത്തപ്പോൾ
നെഞ്ച് പൊട്ടുന്നുണ്ടാവണം അച്ഛന്
കണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കണ്ണ് നിറയുന്നുണ്ട്
എനിക്കും.....

മുട്ടായിക്ക് ബുദ്ധി വെച്ചാൽ ബുദ്ധിമുട്ടായി
മത്തായിക്ക് ശക്തി വെച്ചാൽ ശക്തിമത്തായി

ഓർക്കേണ്ടത് മറക്കരുത്
മറക്കേണ്ടത് ഓർക്കരുത്

(കുഞ്ഞുണ്ണി മാഷ്)

ഓരിതൾപ്പൂവ്

കവിത

ആദർശ് യു

ഓരിതൾപ്പൂവേ നീയെന്തേ
ഓണം വന്നതറിഞ്ഞില്ലേ
ഒന്നു കുലുങ്ങിയിരിയാട്ടേ
ഒന്നിച്ചുശ്രുടി രസിച്ചാട്ടേ

നിന്നുള്ളിൽ വിങ്ങുന്ന ദുഃഖമെന്തേ
എന്നോടൊന്നു പറയൂലേ
ഒറ്റക്കു നിന്നെന്നേതേ ഓർക്കുന്നു
ഓരത്താരുമിന്നില്ലെന്നോ

കണ്ണുനീരാനോ നിന്നിതളിൽ
കാലത്തീനേരത്തു കാണുമ്പോൾ
കപോലമിതെന്തേ വിയർപ്പണിയാൻ
കാര്യമിതെന്നോട് ചൊല്ലാമോ

+

പൂജാവനത്തിൻ സുഗന്ധമെല്ലാം
സ്വന്തമായ് നേടുവാൻ നീ കൊതിച്ചോ
മോഹിച്ചതെന്തെ നീയെന്നും
വിഹായസ്സിലൊന്നു പറക്കാണോ

നിന്നുടെ തോഴരി ശലഭങ്ങൾ
നിന്നുള്ളിൽ കിനിയുന്ന സ്നേഹത്തെ
നിന്നുടെ മാറിലൊട്ടുതത്തെ
നിയതമതു മാത്രം കാംക്ഷിച്ചു

ഏങ്കിലും നീയതറിയാതെ
ഇതളുകളൊത്തിരി നേടീടാൻ
സൗരഭ്യമൊത്തിരി നേടീടാൻ
സൗകര്യമൊത്തിരി നേടീടാൻ

സ്വന്തം നിലവിട്ടു നീ ചിരിച്ചോ
സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതം നീകൊതിച്ചോ
സാന്ത്വനം പോലും നിനക്കേകാൻ
സ്വന്തക്കാർ പോലുമിന്നില്ലല്ലോ

ഓരിതൾപ്പൂവേ നീയെന്നേ
ഓരോന്നോർത്തിന്നു കേഴുന്നു
ഒറ്റയിതൾപ്പൂവേ നീയെന്നേ
ഒറ്റക്കിങ്ങനെ തേങ്ങുന്നു.....

ARRIVAL OF SILENCE

Poem

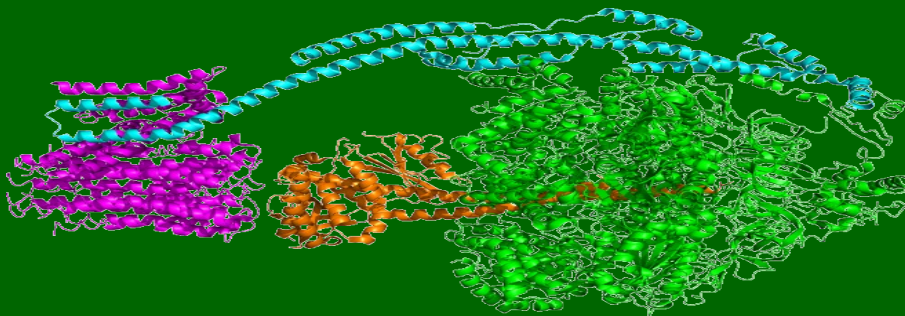

Sayanth P Raj -10A

*Can you measure the intensity
Of nature upon you ?
Lonely, fear, lack of food.
Almost washed up,
Part of flood, which
Attacked all the houses.*

*A number of people
Beyond all living things
Vanished, without leaving
Behind a sudden noise.
Silence, the Challenger
Shaded the 'Gods own' country.*

*Even after the anger,
The silent point focuses poverty
The event, which is created by
Men, struck creatures.
The former did a thing,
It has a magical power,
This power of connectivity made
Kerala to find safety as unity.*

*God's sons protest against,
The blow of nature, the diamond
Chance made succeed by
Forgetting own safety.*

*This realize the strength
Of unity.*

*By the event of nature
The ever mother tells
A message against harrasing
Her, divisions.*

*Pray for unity, work for mother tongue,
Don't harrass her even when you celebrate
Your own needs, nothing wouldn't stay
For you, without you.
Nature, her silence is good for all organisms,
Don't let her to shed it,
If so, it causes something*

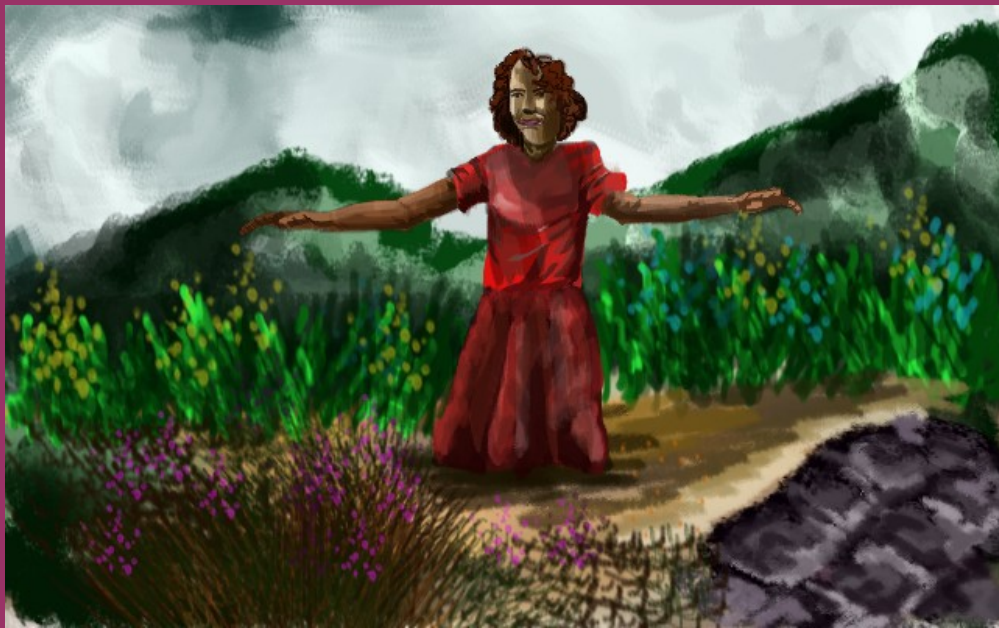
കാഴ്ച

ഡിജിറ്റൽ പെയിന്റിംഗ്

മുഹമ്മദ് ഷഹീം 10 A

നന്ദിയുടെ ഒരു വാക്കുകൂടി...

സൃഷ്ടിയുടെ നൊമ്പരം ശരിക്കും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഈ ഉദാത്തകണ്ഠ മാഗസിൻ പിറവിക്കൊണ്ടത്. കുറിയപ്രയത്നത്തിന്റെയും അർപ്പണ ബോധത്തിന്റെയും സ്വേദകണങ്ങളാൽ അമരത്വം നേടുകയാണ് ഈ കുണ്ഠ ഭാവനകൾ. പട്ടങ്ങൾക്ക് ഒരു സവിശേഷതയുണ്ട്. കാറ്റ് ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ അവ വിഹായസിൽ ഉയർന്നു പറക്കുകയുള്ളൂ. കൂടാതെ നിയന്ത്രിച്ച ഉയരത്തിൽ എത്തിക്കാൻ സമർത്ഥരായ ആരെങ്കിലുമൊക്കെ ചരട് പിടിക്കുകയും വേണം. അതുപോലെതന്നെ നമ്മുടെ ഈ കുട്ടി പട്ടങ്ങൾക്ക് കാറ്റായും ചരടായും വർത്തിച്ച ഒട്ടേറെ ചാലക ശക്തികൾ ഉണ്ട്. ഈ സദുദ്യമം പൂവണിയുന്ന വേളയിൽ പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും സഹായസഹകരണങ്ങളാൽ കൈത്താങ്ങായ സുമനസ്സുകളെ, വിശിഷ്യ പ്രധാനാധ്യാപിക ശ്രീമതി. ടെസ്റ്റി കീയർ, പിടിഎ പ്രതിനിധികൾ, സീനിയർ അസിസ്റ്റന്റ് ശ്രീ. രമേശൻ സാർ, സ്റ്റാഫ് സെക്രട്ടറി ശ്രീ, സുനിൽ സാർ, എസ് ആർ ജി കൺവീനർ ശ്രീ അനിൽ സാർ, കൈറ്റ്സ് മാസ്റ്റർ ശ്രീ.എം ജി ഉണ്ണി സാർ, കൈറ്റ്സ് മിസ്ട്രീ ശ്രീമതി അലിഖി കീയർ, മറ്റ് ഗുണകാംക്ഷികളായ മുഴുവൻ അധ്യാപകർ, രചനകളും സൃഷ്ടികളും തന്ന അധ്യാപക വിദ്യാർഥി പ്രതിഭകൾ, എഡിറ്റിങ്ങിലും മറ്റും സഹായിച്ച കൈറ്റ്സ് അംഗങ്ങൾ .. എല്ലാവരെയും **ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്** നന്ദിയും കടപ്പാടും ഹൃദയപൂർവ്വം അറിയിക്കുകയാണ്.

സ്നേഹാദരവോടെ,
അതുല്യ അജീന്ദ്രൻ,
 സ്റ്റുഡൻറ് എഡിറ്റർ

“ ഓലന്റ് ”

